

[Lisbet Hindsgaul.]

tidige afdeling på Viborg sindssygehospitalet, som jo omtrent er 200 år gammel. Vester Vedsted sindssygehospital er heller ikke noget særlig tiltalende hjem for de syge, men man må tilføje, at dette hospital er brugbart.

Når den højtærede indenrigs- og boligminister har fulgt kommissionens indstilling om et nyt sindssygehospital på Sjælland, skyldes det som allerede nævnt, at man kan forudse en stærk befolkningstilvækst i omegnskommunerne, som vil medføre flere indlæggelser, end Nykøbing sindssygehospital har mulighed for at kunne modtage. Det samarbejde, der herefter kan blive mellem det centralsygehus, som amtskommunen vil opføre i Glostrup, og det sindssygehospital, der på forslag af statens sindssygevæsen nu opføres på samme sted, vil efter mit partis mening være en yderst praktisk foranstaltning til gavn først og fremmest for de sindslidende, men også for lægerne og sygeplejerskerne, der dog for de flestes vedkommende er bundet til denne institution i årevis, ja sommetider for hele livet. Plejehjemmet i en af omegnskommunerne vil være meget gavnligt, og jeg håber, at den psykiatriske børneafdeling i Aarhus må blive det rigtige hospital for nervøse og sindslidende børn. For mig har det været en af de mest gribende oplevelser, da jeg i sin tid på det ene og det andet sindssygehospital så syge børn færdes mellem voksne syge, når jeg samtidig vidste, hvad disse børn måtte opleve af sindslidelsens udslag, meget ofte under de mest rå former. Jeg ved bestemt, at både læger og sygeplejersker har lidt meget under, at disse forhold ikke har kunnet ændres før nu. Jeg lykønsker derfor indenrigsministeren med dette forslag, hvorigennem han søger at løse en opgave, hvis løsning har været meget påkrævet, så sandt som det er af afgørende betydning, at børn med sindslidelser må være i egne omgivelser.

Jeg ved, og det ved naturligvis også det parti, jeg repræsenterer, at dette lovforslag medfører udgifter på millionbeløb, men jeg vil gerne tilføje, at den opgave, der her fore-

ligger, hører til dem, der trods alt må fremmes, og derfor må også disse store beløb udredes.

De syge, der har deres ophold i kortere eller længere tid indenfor sindssygehospitalets mure, har krav på dette initiativ, så meget mere som udviklingen lykkeligtvis er gået i den retning, at sindslidelse i dag erkendes som enhver anden sygdom, en sygdom, hvis helbredelse i høj grad er mulig. Samfundet har derfor en pligt til at gøre, hvad det overhovedet kan, for at skaffe så gode og tidssvarende forhold såvel for de mennesker, der lykkeligtvis kan helbredes og derefter hjemsendes, som for de ulykkelige, der gennem mange og lange år må forblive på hospitalet.

Jeg ønsker også den højtærede indenrigs- og boligminister lykke og held til gennemførelsen af planen om sindssygehospitalet i Brønderslev og med alt, hvad der står i forbindelse dermed.

Jeg kan med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Anna Westergaard: Det foreliggende lovforslag er det første resultat af det arbejde, der udføres af den i 1952 nedsatte meget sagkyndige kommission. Dette resultat fremtræder som første afsnit af en fuldstændig gennearbejdelse af problemet om hele vor sindssygeforsorg — en gennearbejdelse, som længe har været hårdt tiltrængt —, og lovforslagets gennemførelse vil bidrage til at bringe behandlingen af de sindssyge op på et niveau, der bedre end det nuværende svarer til den sociale og humane indstilling, der iøvrigt råder her i landet.

Ikke mindst fra vor side hilses det med tilfredshed, at der nu gennem de i folkettingen foretagne ændringer i det oprindelige lovforslag er fundet en løsning på, hvad jeg vil kalde Brønderslevproblemet, overfor hvilket min gruppe allerede ved gennemførelsen af loven af 1947 havde store betænkeligheder, og som gruppen også gav udtryk for.

Det foreliggende lovforslags vedtagelse vil tillige medføre opførelse af nye sindssyge-